

BALUART DE SITGES

« Setmanari català »

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits
y Reclams a preus convencionals

Festa Major 1911

Avans d'entrar en materia descriptiva de nostra Festa tradicional, doném mercés a tots quants moral y materialment han contribuït a son brillant éxit y en particular als joves de la Comissió organitzadora, que tan entusiàsticament hi han coadjuvat.

Dia 23

Com a vigília de la Festa, arribà en el tren correu de Madrid de les 10'47 del matí, l'acreditada banda del batalló de cassadors de Alfons XII, destacat a Vich, contractada per la societat «El Retiro», la qual passà tot seguit desde l'Estació del ferrocarril a la Casa de la Vila, a saludar a la Autoritat municipal; fent cap, després, al local d'aquella societat recreativa, hont donà un concert als socis y a ses famílies allí aplegades.

A les dues de la tarda, després d'haverse reparut bonos de pa, carn y arròs als pobres, el trillleig general de campanes, el dispar de trons, l'espiguet de les gralles, el rebombori de tabals, els gemechs de les manxes borregues, acompanyant tots aquets típics instruments els balls de cercolets, pastorets, diablès, (qu'enguany estrenaren una nova indumentaria molt apropiada y celebrada pel públich), bastons grans y xichs, gegants y nanos, difundint arreu el bullici y gatzara consegüents, anunciaren que la festa tradicional havia donat comens ab tota esplendorositat.

La conducció a la Iglesia Parroquial, per donar comens a les solemnes completes, dels tabernacles dels Sants Patrons junt ab la Bandera Gremial a les 7 de la tarda, acompanyats de les dances populars y de les bandes de música del «Prado» y «Retiro» contractades per la festa, constituí un quadre hermosíssim en ubriagadores emocions, a contemplar el qual afluia una gran gentada sorpresa per tan bell espectacle.

A l'hora senyalada de la vetlla, dalt del Baluart se engegà un magnífich castell de focs, baix la direcció del acreditat pirotècnich D. Ramón Saura, que merescé molts elogis de l'immensa gernació de vilatans y forasters que acudiren a contemplarlo, escampats per la platja y Passeig del Dr. Robert, enllumenat profusament a la veneciana, acabant de donar major animació an aquest número les bandes d'Alfons XII y les de la Festa, situades en el Passeig Pi y Margall.

La funció lírica donada a la nit en «El Retiro», composta de les sarsueles *Molinos de Viento*, *Estuche de monerías* y *Las Bribonas*, se vegé concorregudíssima, amenisant els entreactes la banda militar, situada als jardins.

Dia 24

Comensà aquesta diada ab la típica «Matinal», —nota encisadora y rublerta de llum, sentiment y poesia,— que recorregué els carrers de la nostra vila escampant alegria gatzara els balls populars, ayrosos passos dobles les bandes de música y sentors ubriagantes els joves que desde els carruatges tiraven flairosos ramells de flors a les donzelles que saludaven ab son esguart tot just desvetllat el pas de la joventut pródiga en gentilesa.

Acompanyat de les dances tradicionals y músiques, sortí a les 10 de la Casa Pairal, dirigintse a la Parroquia per assistir als divins ofícis, una comissió de l'Illm. Ajuntament, composta de l'Alcalde D. Pere Car-

bonell, primer tinent D. Lluís de Dalmau, según tinent D. Joan Marsal, regidor D. Sebastià Carbonell Soler y secretari D. Claudi Mas y Jornet, donant comens la funció relligiosa al pendrer seyent al presbideri els esmentats representants del poble. L'interior del temple, enllumenat y endomassat com en les grans solemnitats y plé de fidels, era verament majestuós; interpretantse ab justesa la Missa Segona Pontifical de Perosi per la Capella de música dirigida pel mestre Sr. Torrents. L'eloqüent orador sagrat Illre. senyor Dr. D. Joseph Portolés, Canonge Magistral de la Seu de Barcelona, pronuncià el panegíric de l'Apòstol, enllasant la vida del martre ab la qüestió social en conceptes plens de sabiesa y sana doctrina que sugestionaren als oyents. Terminada la cerimònia relligiosa, al retornar la comissió de l'Ajuntament a la Casa Pairal ab el mateix acompanyament que a l'entrada, la espayosa Plassa de la Constitució, els balcons y porxos de la Casa de la Vila y demés casés veïnes estaven llurnits d'una infinitat de cossos bellugadissos impulsantse els uns als altres pera gaudir de tan grandios y aixordador atractiu.

Seguidament s'efectuà el tradicional *lleuant de taula*, renovant l'antigua costum de recullir per la festa, per joves de la Comissió organitzadora dividits en els dos districtes, perfumant per medi de morratxes les gentils damiseles que trovaven a son pas.

Com estava anunciat, a les 4'21 de la tarda arribà en el correu de Madrid, procedent de Tarragona, la renomada banda de música del Regiment d'Infanteria d'Almansa, contractada per la societat «Prado Suburens», la qual desde l'Estació passà a saludar al Sr. Alcalde D. Pere Carbonell, al President de la Societat D. Artur Mises y al vice-President D. Joaquim de Querol, anant tot seguit al local de la Societat per comensar, al saló d'istiu, el Concert en obsequi als Srs. Socis, a ses famílies y forasters, executant ab molta justesa les pessas anunciades y tenint que ser repetida la fantasia de *Molinos de Viento*, arreglo del músich major de la banda Sr. Romo.

A la mateixa hora, a la societat «El Retiro» la banda militar d'Alfons XII interpretà varies pessas del seu repertori, dedicades als concurrents.

Celebrades les solemnes completes, sorti de la Parroquia a la hora fixada la solemne Professó en honor del inclit patró Sant Bartomeu, recorreguent el curs habitual formada de la següent manera: Gegants, dances populars, gonfanons, banderes gremials, creu, alumnes de les escoles municipals, penó de Sant Lluís ab els congregants, tabernacles dels Sants Patrons, música de la Capella dirigida pel mestre Sr. Torrents, penó del Sagrat Cor portat pels jovenets don Antón Almirall Carbonell, don Bartomeu Carbonell Romeu y don Eugeni Font Robert, precedits de la música del batalló de cassadors d'Alfons XII, ab acompanyament d'invitats, penó de l'Apòstol Sant Bartomeu confiat als joves don Francisco Batlle Vias, don Francisco de Pando y don Joseph A. Batlle y Vias, ab la música del regiment d'Almansa, ab un nombrós acompanyament; clero parroquial y reliquies dels Sants sota talam quins pals eren portats pels joves don Joseph Giralt, don J. Despujol, don Lluís Marimón, don Joseph Barnet, don Alfons Vilasaló, don Joseph M. Martino, don Joseph E. Ferrer, don Joseph M. Llopis, don Eduardo Flaquer, don Joan y don Antonio de Ferrater y don Joseph y don Emili Teixidó, y acabant ab la comissió de l'Ajuntament formada per l'Alcalde Sr. Carbonell y

Srs. Dalmau, Marsal, Carbonell Soler y secretari Sr. Mas.

Aquest lluidíssim acte relligiós fou presenciat per tot el poble y pel bon nombre de forasters que s'aplegaren al Baluart y escales de la Punta pera admirar el bell cop de vista que oferia l'entrada de la professó a la Iglesia Parroquial en mitj dels espatechs de les trobades, músiques y xerinoles de les dances típiques.

Diso'ta la Professó dintre del temple l'il·lustríssim Sr. Rector donà les gracies a tots quants havien pres part en l'acte que acabava de celebrarse, especialment a la Corporació Municipal y als joves pendonistes que tant havien contribuït a donar major relleu a la festa.

A la nit, previa serenada a la primera Autoritat local per les respectives bandes del «Prado» y «Retiro», comensaren els balls públics en els salons d'estiu estant en extrem concorregut el primer de dites societats. El «Pabellón de Mar» celebrà un ball de societat, qual saló estava adornat y encatit ab plantes y flors, vegentse animadíssim fins a la terminació.

Dia 25

A la tarda d'aquest dia se verificà la «Carrera ciclista local», qual sortida se feu en el Passeig de la Ribera devant del Pabelló y en mitg de nombrosos espectadors.

Un cop ocupada la tribuna del Jurat de Honor per les belles senyoretes Rosa de la Figuera, Monserrat Rius, Mercé Casacuberta, Casilda Batlle, Teresa de Pando, Josefa Alguer, Mercé Batlle y Elvira Bergnes, emprengueren la cursa junts els 6 corredors dels 8 inscrits per donar les sis voltes que fan un total de 20 kilòmetres en el circuit del Vinet, resultant guanyadors, primer en Pere Ferrán, que donà les sis voltes en 49 minuts obtenint la «Copa de Sitges» oferta per l'Illm. Ajuntament, según en Magí Rius premiat ab un joch de café de porcellana donat per la Comissió, y tercer en Olegari Brunet que li correspongué una cigarrera oferta pel «Retiro».

En el kilòmetre llençat obtingueren premi els anteriors corredors pel mateix ordre y en Manuel Carbonell, corresponentelshi dos argolles de plata, regalo del «Prado», dos ampolles xampany, regalo del «Pabelló», un objecte de porcellana, de don Joseph Massó y dos capses de bombons, de don Ramón Mirabent. Dits premis foren entregats als corredors per mans de les senyoretes del Jurat, les quals foren obsequiades pels joves de la Comissió organitzadora de la cursa ab bonichs ramells de flors y ab un espléndit lunch, destapantshi l'indispensable xampany.

Reunits a la Casa de la Vila sortiren a les sis de la tarda cap a la secció segona del Pinar, lloch hont té qu'emplaçarse la caseta de salvament de nàufrechs, l'il·lustríssim Ajuntament, el President de la Junta Local de S. N. don Felip Font y Falp, vocals de la mateixa, y demés invitats, pera inaugurar oficialment els treballs de la construcció del edifici. Arribats al lloch esmentat, el qual estava guarnit ab entenes, banderes espanyoles y catalanes, escuts, gallarets y garlandes de boix formant quadre, el Sr. President de la Junta local de S. N. don Felip Font pronuncià aquet parlament:

«Según en el oficio de invitación se manifiesta, este acto tiene por objeto celebrar la iniciación de las obras para la construcción de una «Caseta» en que se custodie el bote «Salva-vidas», y quede instalada una estación para «Salvamento de náufragos».

Estas palabras «Salva vidas», «Salvamento de

náufragos», con ser tan breves tienen una elocuencia tal que ni cien discursos la igualarían. pues nada hay superior a «Salva-vidas» y «Salvar náufragos» y todo cuanto se haga en su obsequio es poco.

El primero que inició este proyecto fue el ilustre patricio Excmo. Sr. D. Francisco Batlle, quien desde el comienzo de su primera Alcaldía ya lo acarició, tomando cuerpo al constituirse esta Junta local de Salvamento; y entonces le manifesté que desde el momento en que el proyecto se había hecho público y oficial, la honra y buen nombre de Sitges exigían que el proyecto no pereciese en flor, sino que diese fruto. El primer punto de que debió ocuparse la Junta fue la elección del sitio de emplazamiento; no tenía ninguna predilección, solo deseaba acertar, y juzgó lo más conveniente confiarlo a los marineros que formaban parte de ella, a fin de que, de acuerdo con sus demás compañeros, lo eligiesen; y con el voto de la inmensísima mayoría, sino de todos, eligió el en que nos hallamos.

Ellos eran los que con más conocimiento podían elegir, pues a más de su pericia y práctica en la playa, son los más interesados, los que deben sufrir las ventajas ó desventajas de la elección, y que fué acertada lo comprueba los informes favorables de todas las entidades oficiales, con la agravante de que tres han sido dados después de otras tantas inspecciones oculares practicadas por el Sr. Ingeniero de Obras públicas y por el Sr. Ayudante de Marina del distrito.

La Caseta primera que se había proyectado era más reducida, á causa de serlo también el bote ofrecido, pero estos marineros creyeron para mayor seguridad, tuviese mayores dimensiones, habiendo la Junta Central, deferente, accedido á sus deseos. Esta mayor capacidad de la «Caseta» ha ocasionado un déficit en el presupuesto, no obstante lo cual, esta Junta continuará la construcción, confiando que, como siempre, con el auxilio de los buenos suburenses se cubrirá el déficit, y cueste lo que cueste no debe repetirse el hecho vergonzoso de que una lancha, arrastrada por el temporal delante de esta playa, pidió auxilio que no se le pudo prestar y debió alejarse en busca de otra playa hospitalaria, perdiendo un tripulante. Es preciso que esto no se repita; la vida de un hermano, de un padre, sostén de su esposa é hijos, es invaluable; por falta de un puñado de pesetas no debe este hecho repetirse, y no se repetirá.

Gracias á todos los presentes por haber con su asistencia dado tanto realce á este acto; al Ilmo. Ayuntamiento por las facilidades que ha dado; al digno señor Ayudante del Distrito por sus simpatías patentizadas informando pronto y favorablemente las distintas veces en que ha sido consultado; á su también digno antecesor, Sr. Milá, que tanto se interesó habiéndome acompañado con el ilustre patricio D. Bartolomé Misas á recoger inscripciones; á la respetable junta organizadora del «Tiro de Pichón», que á más de añadir á la fiesta de nuestro Santo Patrón un número tan distinguido, destinó parte de su producto á la construcción de la «Caseta», y al patricio D. Antonio Selva que espontáneamente inició una suscripción en Santiago de Cuba.»

Al terminar el señor Font resonó un xardorós aplaudiment, reflexantse en la gent de mar la emoció produida per la conmovedora y sincera disertació del orador. Seguidamente l'Alcalde senyor Carbonell, el senyor Font, mariners y varis assistents tiraren una paletada de material al sot qu'ha de servir de fonament al edifici. Acabada aquesta cerimonia l'Alcalde llegí aquest eloqüent discurs:

«Senyors: L'any passat, per la Festa Major, posarem la primera pedra del nou Hospital que aviat serà honra y llegendari orgull de nostra vila: en la Festa d'enguany ens reunim perà comensar els treballs de construcció de la caseta hont deu hostatjar-se'l material de salvament de náufrachs.

Símilars pel seu objectiu humanitari, les dues empreses ho han sigut també pels obstacles que á sa realització s'oposaren y per l'entusiasme am què s'ha lograt durles a felís terme.

El cor s'omple de satisfacció quan després d'una lluita ferma es consegueix treure victoriós un bon propòsit. Y aqueixa lluita l'han haguda de sostenir la Junta local de Salvament de Náufrachs, y sobre tot son meritíssim President el venerable patrici D. Felip Font y Falp, pera que 'ls nostres mariners disposin d'un bot salva-vides am què defensarse en dies de temporal.

Tots els sacrificis, totes les amargors que hagin degut suportar els iniciadors de la millora que avuy

ens acobla, troven la major recompensa en el goig del devér cumplert.

Una vida que se salvi gracies a l'obra de la Junta de Salvament, val molt més que totes les contrarietats que s'hagin hagut de vèncer.

En nom propi y en nom del poble que represento com Alcalde, yo 'm complasch en felicitar a la Junta y a son President don Felip Font per la forsa de voluntat y de perseverancia que han posat en la seva empresa, y felicito també a la nostra volguda gent de mar, perque a no tardar podran llensarse a la brega diaria am més confiansa y deixant menos inquietuts en els sers estimats.

Y si per completar la instalació no basten els recursos de que fins ara s' disposa, no 'ns desanimém per aixó: l'amor a nostres germans y l'amor a Sitges ens darà coratge pera conseguir el més falaguer dels éxits.—He dit».

Una unánime y perllongada salva d'aplaudiments coroná els enlairats conceptes tan ingenuament exposats pel senyor Carbonell, donantse per acabat aquest acte, amenisat per una banda de música.

A les 10 de la nit en el teatre del «Prado Suburens», se posaren en escena les sarsueles «Carceleras», «La Cañamoner», «Noche de Reyes» y «Molinos de Viento», ab un plé a vessar, y en el del «Retiro» s'hi representaren «La Revoltosa», «La Moza de Mulás» y «Boheñios», ab un poch més de mitja entrada.

Día 26

Organisat per distingits sportmans, a les 4 de la tarda d'aquest día s'efectuá el Concurs de Tir de Colom, a la Ribera prop el pont de la Riera xica, hont estava instalat el clós en forma de cercle, adornat ab entenes, gallarets y banderes; trovantse a dintre el tancat, ademés del camp pels tiradors que prenen part en el concurs, un lloch destinat als espectadors, covert ab una vela, y, adjunt, un bar.

Donada la senyal, començá el concurs, quin primer premi era la «Copa de Sitges», oferta per l'Il·lustríssim Ajuntament, poule a 6 coloms a la qu'estaven inscrits els següents tiradors: don Isidoro Pons, R. Llopert Vidau, Lluís Peipoch, M. Martino Arroyo, Emili Teixidó, Joseph de Bruguera, Joseph Milá, Joseph Puig, Pau Roig, Salvador Más, Adolf Llopert, Conrat Soler y Joseph M. Llopis; resultant guanyador don Pau Roig, que matá 7 coloms, per haver sortit empatat ab don R. Llopert a qui se li feu entrega del segon premi, ofert per don Joaquim de Querol, consistent en un objecte d'art; sorteiantse ademés entre les senyoretes un preciós vano regalo de don Lluís Peypoch.

Seguidament es disputá el Campeonato de 1911 y una preciosa copa oferta per don Máxim Llopert, poule a 10 coloms prenenthi part els tiradors senyors Llopert Peypoch, Roig, Milá, Martino, Más, Pons, Bruguera, Puig y España; haventne sigut guanyador don Isidoro Pons, que matá 9 coloms; sorteiantse un bonich mirall del «Pabellón de Mar».

Tocá la tercera prova al regalo donat per la societat «El Retiro», consistent en una bonica copa, poule a 2 coloms, per la qual estaven inscrits 17 tiradors formats per 11 de la «Copa Sitges» y don J. Amell, J. M. Martino, R. Pascual, N. Negrevelis y J. Muntané, siguent adjudicada a don R. Llopert Vidau, que matá tres coloms, per haver surtit empatat ab don Pau Roig y entrant en sort l'objecte d'art regalat per la societat «Prado Suburens».

Terminá ab un concurs de caramboles, premi en metàl·lic, entre els senyors Pons, R. Llopert, Peypoch, Milá y Más, siguent el favoregut don Lluís Peypoch.

El concurs fou amenisat per una banda de música que tocá diverses pessets del seu repertori. En resúm, una festa sportiva que meresqué la unánim aprovació de tots quants hi assistiren, per sa excelent organització, que honra a sos directores.

Els balls de societat donats en el saló d'estiu del «Prado» y en el «Retiro» a la nit d'aquest día, foren molt animats, principalment el primer, trovantse'l local ple de gom a gom.

Día 27

A les deu del matí d'aquest día, últim del Programa, acompanyats d'una banda de música, surtiren de les Escoles municipals els nens y nenes junt ab sos professors don Esteve Barrachina y donya Teresa Martí, cap a la Casa de la Vila, en qual saló d'actes s'efectuá el repartiment de premis.

Constituída la Junta local d'Instrucció Pública pel Sr. Alcalde-President don Pere Carbonell, els vocals

donya Rosari Sans Vda. de Amell, don Lluís de Dalmau, don J. Planas Robert, el benemérit protector de l'ensenyansa don Rafel Llopert Ferret y el secretari D. Claudi Mas y Jornet; el Sr. Pres'dent en breus paraules declará obert l'acte, recitant seguidament la neneta Manela Lluís Carbonell una poesia alusiva a la festa y el nen Santiago Barrachina Esquiú un «Himne a l'ensenyansa», recullint abds molts aplaudiments per la seva facilitat d'ademans y de dicció.

Tot seguit es procedí al repartiment de premis consistents en diplomes, atles geogrífics, llibres escoljits y pera l'escola, y mapes de Catalunya; proseguint la lectura de treballs per la nena Manela Lluís Borrell ab una poesia d'acció de gracies, el nen Joan Ribas Mezquida ab una disertació sobre educació, intitulada: «Amor filial; obediencia y reverencia que els nens deuen als autors dels seus dies», y el nen Pere Más Parera que llegí ab llengua nàdva una disertació sobre instrucció: «Geografía general, particular y topográfica de Sitges», vegentse cada una de les peroracions entusiasmàticament aplaudida per la justesa d'interpretació y sentit.

Finalisá l'acte ab un discurs del professor D. Esteve Barrachina, que comensá donant les gracies a les autoritats y Junta d'Instrucció y principalment a les il·lustrades dames donya Rosari Sans viuda d'Amell, donya Soletat Puig de Matas; al generós compatrici don Rafel Llopert per l'interés que sempre han demostrat envers els escolars y professors, y a tots els qu'assistien an aquell acte solemne. S'extengué en consideracions molt atinades sobre la prioritat dels pobles que es desvetllen pera el perfeccionament de l'educació; condolgentse de qu'hi hagi tants pares qu'arranquen els nens de les escoles pera dedicarlos al treball avans de l'edat reglamentaria; y acabá ab una exitació perque desapareixi l'apatia y la indiferencia en qu'es mira la educació dels tendres infants; donant e així per terminat l'acte, al que hi assistí una concurrencia molt nombrosa.

A les onze matí comensaren les proves moto ciclistes «Kilometre llensat», que atragueren gran concurrencia a la carretera del Vinyet, hont se verificaren; surtintne vencedors els Srs. Arteman, campió d'Espanya, y Durán, que correnen respectivament ab el promitj de k. 79,295 y k. 73,770.

A dos quarts de quatre tingué lloch una cursa de motos lleugeres, prenenthi part 8 notables corredors, que surtiren de minut en minut; resultant vencedors, per ordre respectiu, els Srs. Pujol, Durán, Codina y Fabregat, que foren aplaudidíssim pe'l públich, particularment el primer d'ells guanyador de una magnífica copa.

A les 3 de la tarda, en el mateix lloch hont a la vigília s'hi havia celebrat el Tir de Colom, tingué efecte un concurs de tret a la rodella, organisat pel «Tir Nacional», prenenthi part 51 aficionats, entre ells varies senyores y senyoretes; obtenint els primers llocs les Sres. Josefa Pujol de Planas, Gloria Sechs de Ferratges, María Pujol, Montserrat Rius, Montserrat Raventós, María Marimón, Amelia Rius, y els senyors Bagaria, Planas Duart y Peypoch. Una festa improvisada que fou molt del agrado de la concurrencia.

Desde Cuba

Recorts de Festa Major

¡Quina alegría al recordar la diada de Sant Bartomeu! y ¡quina tristesa al meteix temps no poguer disfrutar d'ayals festes per haverhi una immensitat d'aigua oposantshi! Quina diferencia entre la Festa Major de Sitges y la de Santiago de Cuba: allá ab los típicos balls, lo castell de foch, la música, la gran festa de l'Arbre Fruiter, funcions teatrals, bandes de Regiment, y aquí res: parrandes, rumbes, que recorden los temps africanos, ab aquells crits estranys y aquells tochs fere-techs. Y aquella vetlla tot prenent la fresca ja hi havia discussions: si aquest any farán bona festa, si va tanta gent... Y no és estrany que ls fills de Sitges n'estiguin envejosos d'aytal festa, puig ja és sabuda la importancia que té, deixant enrera a pobles, més grans que nostra vila, el nom de la qual se sent pronunciar per tots los indrets del món.

Aquí a Santiago los cubans y espanyols ja saben sens haverhi estat tot lo que s'fa aquell día, per la propaganda que sos fills fan, tots joyosos d'explicar tan bella costum, que ensenya la cultura que tenim al nostre poble, que va celebrant festes sens que cap incident desagradable vinga a destorbarho.

Aquella nit no poguí aclucar los ulls pensant en la Festa Major: ja veyá lo castell de foch a La Punta, la gran massa de gent que hi havia a la platja, la Ribera tota ab llum a la veneciana, ab los concerts de les músiques que tocaren fins a altra hora; després anaven

passant los típics balls a la matinal ab sos respectius instruments; ja m'aixordaven les orelles ab lo rebombori que feyen, anaven tots iunts, cadascú per lo seu compte. ¡Y que n'era de bonich! en la cara de tot lo poble 's pintava la alegria: jo ja 'm veyia corrent entre la molta gent que seguia el bullici, ja 'm veyia tirant flors a galanes noyes, ara veyia somriure a mà estimada. Verdaderament lo somni no podia ser més clar, quan se sentí una veu que deya: «Apa noys!», y se sentiren tres cops de mans; y en contes de la Festa Major me veyia damunt d'un catre vell mitj romput per los molts serveys que havia fet.

Aquell dia a los fills de Sitges se 'ls hi notava quelcom extraordinari: estaven més alegres que de costum, pensaven en la blanca vila, pensaven en Sitges; ells sentien la festa dins son cor, y cada sijeta que veyia aquell dia, tots xiulaven o cantaven recorts de la Festa Major.

Ara están fent aixó, deya l'un; ara son a dinar: a Casa la Vila toquen sardanes, afegia un altre, y sens poguer resistir més lo nostre desitj, agafarem quatre trossos de fusta y feren lo ball de bastons, pastorets, diables, y més n'haguéssim sapigut; els amos ho vegeren y no digueren res: eren sitgetans y participaven internament de la festa.

Tots deyen ¡qui pogués serhi, si no fos tan lluny! y no és estrany que los sitgetans residents a les Amèriques tots vingan al caliu de la Festa Major, s'esplahin en dedicar toyes a les xamòses senyoretas, y s'els vegi recorrent les societats de balls y teatres com boijos, si aquí s'està tan esclau, baix un jou tirá dels temps antichs, fins que sens poguerse dominar més lo cor desperta de tan fort ensopiment, y la prova està en que tots los fills de Sitges volen serhi abans de la Festa Major.

¡Quina gentada hi havia l'últim any d'estar jo a Sitges! Los carrers tots plens de forasters, les bandes de Regiment y locals donaven escullits concerts, los teatres plens de gom a gom, a la Ribera no podia haverhi més animació y ab quin delit esperavem les cartes de casa y los periódichs que parlessin de la festa, y a la fi vingueren y donaren compte de la gran Festa Major, en la que hi havia l'Arbre Fruiter. Y cada any anem dient Sitges prospera; mira les personalitats que hi anaren, y miravem y repassavem la memoria de la festa y veyem aquella gran cavalcada, tots los periódichs ne parlaven y jo contentíssim de que lo nom de Sitges anés enlaintantse y engrandintse y en aquells dies no més sobressortia la veu dels sitgetans parlant de sa Festa Major.

* * *

Actualment s'està recullint per subscripció com los demés anys, pera fer uns solemnes oficis a la Verge del Vinyet, quins resultats de dita subscripció suposen es fassi una bona festa en la qual los sitgetans residents a Cuba demostrin una vegada més lo seu amor a la Patria y a la Verge.

JOSEPH MASIP

Tirant al blanc

L'anunci que publicarem números enrera, preguntant pel parader de 894 pessetes, resto de la subscripció pública oberta en aquesta vila quan la guerra de Melilla l'any 1895, que fou entregat a l'Ajuntament d'aleshores pera que fos repartit convenientment, no ha dat resultat positiu per ara, ab tot y que advertiem, pera millor ilustració dels interessats, qu'en aquella data era Secretari-comptador del Municipi D. Bonaventura Juliá y Masó y l'Eco de Sitges era subvencionat ab diners del poble pera exercir de portaveu de les moralitats administratives que l'han fet célebre.

A pesar de consignar tantes senyes y d'oferir el 10 per 100 de la quantitat que 's busca, en concepte de gratificació, ningú 'ns en ha sapigut donar noticia encara.

L'Eco caciquista, no obstant, s'ha sortit de fogó a l'enterarse del nostre anunci, y després d'unes quantes incongruencies tractant d'esquitxar ab el seu fanch l'honra de ciutadans qu'están prou alts pera que semblants esquitxos no els arriuin, diu que «ante los tribunales se confesarán con éxito los llamados a declarar.»

Ah! ja! novíssima teoria la de l'Eco caciquista! De manera que 'ls donants no tenen dret a saber qué se en fá d'una subscripció, sense necessitat de reclamar ante los Tribunales? Quina pulcritat, quina delicadesa la d'aquets despreocupats que ni espontaniament ni a petició del poble 's presten a rendir comptes en públich, de quantitats que 'l poble condicionalment els entregal...

Diuen que 's confessarán devant dels Tribunals, y aixís que 'l Tribunal de l'opinió 'ls cita a declarar fan el sort... y de les 894 pessetes no se 'n sab una paraula....

Desfent llegendes

La Junta local de Beneficencia ha tret a subasta les obres de reparació de l'edifici hont se guarden els cotxes fúnebres. D'aixó n'ha prés peu l'Eco d'En Juliá pera inventar ruines, xanxulls y responsabilitats, y pera calificar de mals administradors a les digníssimes persones que disposaren la construcció de la cotxeria.

Els dilapidadors dels cabals públics están descalificats pera censurar a qui te la rectitut per norma.

La cotxeria 's construí mitjansant subasta y baix la direcció facultativa del Mestre d'Obres D. Gayetà Miret, de Vilanova; y la Junta local de Beneficencia no acceptá l'obra sense la previa conformitat del facultatiu director. Aixó, que 's pot demostrar documentalment a tothora, posa als contratistes y a la Junta a cobert dels atachs julianers.

¿A qué venen, donchs, ara, les obres de reparació anunciades?

No és que l'edifici estigui ruïnós perquè al aixecarlo 's deixessin de complir les condicions de subasta. Es fracta, senzillament, de que la cuberta que seguint les instruccions facultatives es feu de terrat, adoleix del defecte que la major part de terrats presenten, de tenir goterès. Per corregir d'un cop per sempre 'l desperfecte, s'ha resolt canviar la solera per teulada. L'acort de la Junta, adoptat en sessió de 26 de Juliol darrer, es funda en el dictamen que a continuació insertém, emés per l'Arquitecte D. Joseph Font y Gumá, en el que se expliquen les causes del defecte a la reparació del qual se procedeix:

«El infrascrito Arquitecto llamado para dictaminar acerca del estado actual del edificio albergue de los coches fúnebres, de las causas que hayan podido motivar el mal estado de su cubierta y del modo como puede corregirse,

Dice, que examinado detenidamente el mencionado edificio, resulta que está cubierto con una solera de terrado apoyada en vigas ó tablonas de madera sostenidos a su vez por jácenas de hierro y las paredes testeras del edificio.

Es muy difícil sino imposible el que una cubierta ejecutada en tales condiciones pueda subsistir mucho tiempo sin sufrir graves deterioros. En efecto, se sabe que la madera, lo mismo que el hierro, sufre con los cambios de temperatura y del estado higrométrico de la atmósfera, contracciones y dilataciones muy grandes que por fuerza han de trascender a la solera que sostienen, y estos cambios se traducen en grietas, que son goteras más ó menos grandes.

Además de que, no estando estas vigas trabadas por latas, que con la clavazón ayudan a formar un todo homogéneo y neutralizan los diferentes coeficientes de elasticidad de cada uno de los tablonas, no pueden evitarse las diferentes flechas de cada viga, y esta diferencia de asiento, junto con lo anteriormente expresado, son motivos más que sobrados para destruir la solera de un terrado por muy bien construido que esté. Un terrado requiere una gran perfección en los elementos sustentantes del mismo, y en la misma superficie de cubierta, y aún así es muy difícil a un facultativo el poder asegurar el completo éxito, por cuyo motivo aconsejamos, para solventar el problema de una vez, el sustituir el terrado por el tejado, apoyándolo en las mismas vigas jácenas de hierro actuales, y en las mismas vigas de madera nuevamente colocadas formando las dos pendientes del tejado. Un tejado no es muy sensible a los cambios de los elementos sustentantes, pues permite a las tejas mucha elasticidad sin menoscabo de su impermeabilidad.

Esto es lo que el suscrito tiene que manifestar con respecto a la misión que le ha confiado la Junta local de Beneficencia de Sitges.

Barcelona, 15 de Julio de 1911.—J. FONT Y GUMÁ, Arquitecto.»

Dels tarugos ja sab el poble que n' tenia l'exclusiva 'l cacich de la obra patriótica de veinte años de pulquerrima transformación municipal,—de transformació dels bens municipals en gangües per la butxaca dels apachès de levita.

Secció Oficial

BANDO

Don Pedro Carbonell Mestre, Alcalde Constitucional de esta villa.

Hago saber: que teniendo en cuenta las especiales circunstancias sanitarias de esta zona y para la mejor observancia de lo que previene la legislación del ramo y de las reiteradas órdenes de la Superioridad, en sesión celebrada ayer la Junta Municipal de Sanidad adoptó, entre otros, los siguientes acuerdos:

1.º Girar visitas de inspección a las fincas urbanas de la población, para cerciorarse de que reúnen las condiciones higiénicas que respectivamente deban tener y resolver, en otro caso, lo que proceda:

2.º Que se haga efectiva la obligación en que están los inquilinos, y en su defecto los propietarios de fincas urbanas, de tener barrida y regada, a primeras horas de la mañana y de la tarde, la parte de calle ó plaza correspondiente a las respectivas casas, significando al vecindario la conveniencia de fijar por este medio el polvo callejero para evitar la respiración de los microbios que contiene, así como la absoluta prohibición de regar la vía pública

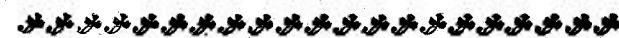
con aguas sucias, bajo apercibimiento de que los contraventores serán multados con arreglo a las disposiciones vigentes:

3.º Prohibir la importación de frutas y hortalizas de otros términos municipales:

4.º Reiterar la prohibición de sacudir en la vía pública alfombras, vestidos, esteras, etc., después de las siete de la mañana en verano y de las ocho en invierno, conforme previene el apartado g), punto V., de la R. O. de 12 Octubre de 1910, bajo apercibimiento de incurrir en la penalidad que el punto XIX de la citada R. O. determina.

Lo que se hace público para conocimiento del vecindario, de cuya cultura esta Alcaldía espera una eficaz colaboración en la presente campaña sanitaria.

Sitges 29 de Agosto de 1911.—El Alcalde-Presidente, Pedro Carbonell.—P. A. de la S. M. de S, El Secretario.

NOVAS

Ha rebut moltes felicitacions l'inspector local de Sanitat, Dr. D. Rafel Llopis Torralbas, per la seva enérgica actitud, no permetent qu'en lo més mínim fossin vulnerades en aquesta vila les disposicions sanitàries vigents.

*

La persistent seca que ve registrantse desde molt temps ensá, está ocasionant serios perjudicis a la Agricultura d'aquest terme, particularment als vinyars, les condicions dels raïms que aviat s'hi han de recullir, ab una bona sahó que hi hagués are, encara guanyarien un cinquanta per cent.

*

Desde 'l passat dijous es trova hostatjat en la seva magnífica morada de «Marycel», el distingit subdit nortamericá Mr. Charles Deering, qui 's proposa passar una temporada entre nosaltres, acompanyat del eximi pintor D. Ramón Casas.

Sien benvinguts, y que 'ls hi resulti forsa agradable la seva estada en aquesta vila.

El ball particular que, ab grosos caràcters de lletra, els Programes oficials de la Festa Major anunciaven pera el passat diumenge en «El Retiro», no va tenir efecte, segons noticies, per falta de balladors y balladores; reben, ab tal motiu un gran desengany uns quants senyors forasters que 's proposaven assistirhi, els quals no savien avenirsen de que ab tota senzillesa y tranquil·litat es suprimís un número de les festes anunciad ab tanta pompa.

Divendres de la setmana passada va arribar a aquesta vila l'ilustre Tinent general del Exèrcit D. Lluís M. de Pando y Sánchez, acompanyat del seu fill D. Manuel, distingit farmacèutich según militar.

Després d'haver permanescut uns quants dies entre nosaltres, hostatjantse a casa la respectable familia Batlle, dit pondonorós militar dimars va retornar a Madrid, acompanyat dels seus fills D. Manuel y D. Francisco, l'últim dels quals, alumne de l'Academia d'Enginyers de Guadalajara, feya ja una bona temporada es trobava en aquesta població, hont encare hi queda per un quant temps més la seva germana, la simpática Srta. María Teresa.

*

En els examens darrerament celebrats en les Escoles municipals de nens y nenes, han obtingut la qualificació de «sobresaliente» els alumnes Pere Mas Parera, Joan Riba Mezquida y Matilde Barrachina Esquiú, als quals, lo meteix que a ses respectives families, donem nostra enhorabona.

*

Ab motiu de ser aixecada la veda de la cassa de aucells el primer de Septiembre, són molts els conveins que desde aquell dia surten de cassera.

*

En les visites domiciliaries que desde 'l dilluns ve practicant la Junta local de Sanitat, aquesta sabem que, per regla general, troba en molt bona disposició a cumplir lo preceptuat sobre la materia als propietaris y estendants de les cases; no obstant sembla que s'ha topat ab algún propietari de finques urbanes, que 's mostra quelcom rapatani a acatar els preceptes higiénichs sense tenir en compte que la seva tossuderia pot ocasionar serios perjudicis en la salut pública.

Contra aquets, Sr. Alcalde, no hi tingui cap mirament: apliquilshi la llei ab tot el seu vigor, que 'n tocarán les conseqüencies.

*

Dilluns passat, el vapor «Número 1», de la Compañía de Tabachs va apressar en aquestes aygües al llau de la matrícula de Vilanova «San Juan» que portava 30 bultos de tabach de contrabando.

Bibliotecario de Barcelona

que'n conjunt pesaven aproximadament 1.500 kilos.

La embarcació apressada, junt ab els seus tripulants, qu'eren quatre, fou remolcada al port de Barcelona, quedant a disposició de l'Autoritat de Marina.

L'Administrador de Correus, D. Fernando Alaya, ens dona nota de la correspondència detinguda y que no ha pogut esser entregada per desconèixer sos destinataris:

Joseph A. Núñez; Sor Emilia de S. Agustí, Germaneta dels pobres; Pere Soler, Mercat; Tomaseta Valles, Rambla, 12, 1.º, 1.ª; Mariano Iniché; Angela Beltrán; Dominga López, Bernabé, 13; Ramona Cantijoch, S. Francisco, 60, Postal; María Dolors Tortosa, Torre Pranis; Francisco Catasús Ferret, Postal; Viuda de Joan Soler; Joan Soler, Comissionista; Fills de Novell, Valencia, 287, 1.º, 2.ª, reexpedida a aquesta; Joan Fernández Díaz, S. Francisco, 15; Joana Dalmau Vda. Catasús, Postal; Alexandre Moreno, Postal llista; Frederich Vives, Parelladas, Postal; Llorens Roig, llista; Adela Muntaner, Costa, 14; Manela Sánchez, Ribera; María Planas, Bonayre.

A la tarda del dimecres va presentarse en aquesta rada el canoner «Temerario», la oficialitat del qual al vespre baixà a terra y visità el «Pabelló de Mar», hont fou molt obsequiada.

Dit baixell de guerra, que projectà els seus reflectors sobre la nostra població, es feu altra vegada a la mar al endemà al matí entre set y vuyt.

Desde 'l divendres, primer de Setembre, han obert de nou les seves classes, acabat el període de vacances, els col·legis públics y privats.

A la matinala del dilluns tingué un fatal desenllàs, en la propera masia de Can Guixé, la malaltia que, conforme deyem en nostre número anterior, desde d'ies ençà venia aqueixant al xamós nen Simó Llauredó Planes, de 28 mesos d'edat.

Son enterro, tingut lloch al endemà, constituí una vera manifestació de dol; figurant en la comitiva, que s'uniu davant de la Estació, un gran número d'atxes precedint una carrossa imperial arriada per quatre cavalls, que conduí el féretre, darrera la qual seguia un nombrós acompanyament, además de un cotxe que portava varies cornes, entre elles unes de flors naturals, totes blanques, molt magnífiques.

Acompanyem a les famílies Llauredó y Planas en la trista pena que 'ls afligeix ab motiu de aquesta nova desgracia.

Al vespre del passat diumenge, apesar de no anunciarho en el programa oficial de la Festa Major, tingueren lloch lluidíssims saraus en el «Prado Suburense» y «Pabellón de Mar», vengentse ab dos forsa concorreguts.

Per ahir, al vespre estaven anunciades en «El Retiro» les representacions de les obres «El Conde de Luxemburgo» y «Lysistrata», y en el «Pabellón de Mar» un gran ball de casats.

Acompanyat del banquer francès Mr. Frederich Brommer, dissapte passat va estar aquí el Diputat a Corts per Vilafranca D. Joseph Zulueta Gomis.

Els 150 coloms morts en el concurs de Tir, entregats a l'Alcaldia, foren distribuïts: 20 a l'Hospital de S. Joan, y els demés entre les famílies necessitades: Mercés en nom dels favorecuts.

El Sr. Inspector de Mercats, D. Joaquim Folch, a principis de aquesta setmana feu l'ensar una quantitat de fruita procedent de La Riera y altra de peix, quins efectes foren indemnissats per l'Alcaldia per haber sigut importats abans de la publicació del Band en el que s'estableixen mides prohibitives.

Ens falta espay pera comentar certs exabruptes de la gentura del *d'Es Camisado*, y l'estil tabernari y provocatiu que va prenent carta de naturalesa entre la golfemia julianera.

A la vetlla del divendres la Banda de música del «Prado Suburense» obsequià ab una serenada al Sr. President de dita Societat nostre bon amic don Artur Misas Rosés, que celebrà sa festa onomástica.

Ab tal motiu fou gran l'animació que regnà al carrer de la Isla de Cuba, cantonada a S. Isidro, elevantse gran nombre de globos aerostàtics.

Foren molts els amichs y familiars que pasaren a saludarlo, seguint finament obsequiats ab l'afabilitat esplèndida que caracterisa al Sr. Misas y a sa distingida esposa D.ª Concepció Antem.

Després de haver permanescut nna bona temporada en aquesta població, ha retornat a Madrid la

ilustre dama Excm. Sra. Marquesa de Montroig, a la qual el dia de la seva marxa se li feu un despidó carinyosíssim.

L'acreditada tenda de calsat LA MILANESA se ha traslladat al n.º 32 del propi carrer Major.

Diumenge passat va visitar la nostra vila l'eminent actor dramàtic D. Enrich Borrás, rescent arribat d'América.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 31

A les dotze s'obre la sessió baix la Presidencia del Alcalde D. Pere Carbonell Mestre; ab assistència dels regidors senyors Dalmau, Parera, Carbonell Company y Mitjans, llegintse l'acta de l'anterior, que fou aprovada.

Seguidament, pasan a la comisió corresponent els comptes del Santuari de Ntra. Sra. del Vinyet presentats pels senyors administradors y corresponents al període de 1.º d'Agost de 1910 a 31 de Juliol de 1911, important pesetes 251 els ingressos y ptes. 253'12 els gastos.

El Sr. Mitjans recomana que per unificar la comptabilitat municipal se pre-entint totes les liquidacions a primer d'any.

Sense discussió s'aprovan varies factures per serveys prestats al Municipi per diferents industrials.

La Presidencia dona compte del èxit ab que s'han celebrat els diferents festetjos disposats per la pasada Festa Major sense que cap incident lamentable hagi vingut a disminuir sa esplendor, propasant y acordant el Municipi expressiu vots de gracies per tots els individus que integren la comisió de festetjos y d'una manera especial pels pendonista y cordonistes del penó principal D. Francesch Batlle Vias; D. Francisco de Pandó y D. Joseph Antoni Batlle respectivament, y pels organissadors del Tiro de Colom.

Seguidament comunica la Presidencia, qu'en virtut dels casos d'enfermetat sospitosa que habian ocorregut a poblacions properes, s'havia reunit la Junta de Sanitat, acordant visitar totes les cases de la població ab l'objecte de pendre totes aquelles mides que la ciencia y prudencia aconsellen per prevenir cualsevol contingencia, demanant al Consistori com a conseqüència de les observacions fetes fins ara per la esmentada junta, que s'acordi acordar fer obligatori pels propietaris l'empalme ab la cloaca, malgrat els acorts que avuy regeixen en aquesta materia.

El senyor Parera manifesta que trobant molt lloable tot lo que fassi la Junta de Sanitat per millorar les condicions higièniques de la vila, opina que la proposició de l'Arcaldia deu pasar a la comisió corresponent per evitar cualsevol disgust que pogués sobrevenir.

Mitjans, manifesta que trova molt be tot lo que s'assi a fi y efecte que la salut pública es conservi en estat inmillorable, pero no obstant te de recomenar que s'estudi lo de fer obligatori l'empalme perquè creu que contradiu acorts presos anteriorment per la Corporació municipal, per lo tant torna dir que creu que més o menos val la pena de que s'estudi sense desatendre el servey.

Carbonell Company pregunta ahont no hi ha ni cloaca ni pou sech quinas mides te dret a pendre l'Arcaldia per evitar se tirin les aigues brutes al carrer.

El senyor Parera referma lo dit pel senyor Carbonell denunciant que hi ha velí que tira les aigues brutes a la mateixa plassa de la Constitució, malmetent a llurs arbres.

El senyor Mitjans posant càtedra de ciencia municipal diu al senyor Carbonell Company que li va a explicar lo llegislat referent a cloaques; reproduceix an aquet fi la pregunta del senyor Carbonell Company, resolgentla en el sentit de que si no hi ha cloaques hi te d'haver pou sech y si aquet es plé cal ferne un altre; parla llargament de cloaques sense dir una paraula de la del «Eco» que constitueix certament un fort perill per la salut moral del poble, y acaba dient de quin modo pot obligar l'Ajuntament al propietari a fer l'empalme, en el cas que hagi firmat algún compromís y no s'hagi complert la condició resolutoria del mateix? Creu que s'te d'estudiar molt.

El senyor Carbonell Company, diu que ja conexia tot lo que li acaba d'explicar el senyor Mitjans (l'lastima de saliva perduda) per lo que prega a l'Arcaldia apliqui sense cap mirament la llei per evitar cualsevol infecció.

La presidencia manifesta que s'congratula del esperit que regna en la Corporació municipal referent a la qüestió de sanitat, que facilitarà molt sa gestió; espera que'n aquet assumpte tots anirem ab unanimitat de criteri sense perjudici d'aquelles observacions particulars filles del bon zel de cada regidor per la conservació de la salut pública; acaba sollicitant que sense perjudici de que la Comisió corresponent estudihi sa proposició, prega que de moment es faculti a la Junta municipal de Sanitat per pendre totes aquelles mides indispensables per la conservació de la salut pública, accedinthi el Consistori.

Mitjans relata l'incident ocorregut a la platxa junt al mirador de la Punta el 23, ab motiu del greu perill d'ofegarse que correu un nen, posant de relleu l'abnegació d'alguns mariners que no dubtaren en exposar llurs vides

per salvar al qui lluitaba desesperadament contra les furientes onades

La presidencia contesta al senyor Mitjans ponderant l'heroisme dels salvadors, a qui no dubte, mitjantsant oportú expedient, premiarà degudament la Junta de Salvament de Naufrechs; en quant al Municipi creu que, atesa la quantitat exigua que podria donar, val més que apoyi les peticions de la Junta Local de Salvament de Naufrechs

El senyor Dalmau manifesta que ateses les rahons de la Presidencia, que trova del tot justificades, y desitjant s'estimuli a la classe marinera premiant actes tan humanitaris com els relatats oferia 25 pts. del seu peculí particular per augmentar la quantitat que ofereixi en son dia la Junta Central de Salvament de Naufrechs.

La Presidencia, ponderant la oferta del senyor Dalmau, manifesta que pera contribuir a la misió que ve desenrotllant la Junta de Salvament de Naufrechs, s'ha suscrit per 15 pesetes mensuals per facilitar els medis pera consolidar sa humanitaria tasca.

El senyor Mitjans, al veure que el resultat de sa proposició havia sigut completament contrari al que s'propo-sava, car ha quedat plenament demostrat que 'ls nostres amichs no perdonen sacrifici per facilitar el desenrotll de tota obra humanitaria, es bat en retirada, oferint 5 pesetes per contribuir a premiar als salvadors.

Finalment el leader de la minoria julianista, ab to de orador cursi de meting de poble, diu que s'te de fer eco de l'indignació regnant en tot el poble per l'acte arbitrari portat a cap—segons ell—per l'Arcaldia ab motiu del enterro del nen del seu company Sr. Llauredó. Es molt sensible—digué—que una autoritat escontradigui, francament; la familia s'havia posat d'acort ab la funeraria y després dues hores avans de l'enterro rebé un avis en contra; per lo tant el principi d'autoritat perilla, y si be axó podia ser degut a mides sanitaries, va ser pitjor pasarlo per la carretera ab un pam de pols que podrà recullir les miasmes y transmetelas; per lo tant francament consignaba la seva més enèrgica protesta.

El senyor Parera diu que extranya que el senyor Mitjans, tan enamorat de la llei trovi, be que un cadavre en les circumstancies actuals s'estigui 34 hores a casa.

La Presidencia manifestà al senyor Mitjans que ha portat al Consistori assumpte completament fora de les atribucions del Municipi, ja quell al pendre les mides de que s'ha fet ressó el Sr. Mitjans, y de que s'en fa responsable feya us de sas atribucions gubernatives, deveni únicament comunicarlo al Governador; mes havia permès que perorés el Sr. Mitjans, perquè desitjava que totom es fes càrrech del esperit de justicia ab qué havia procedit; es fals—digué—lo de la indignació del poble, com és fals que jo m'hagi contredit; aquí lo que hi hagué es que per consideració a les distingides families del finat no vaig intervenir fins que vaig rebre l'ofici de l'Inspector de sanitat denunciante el fet y allavors no vaig tenir més remey que fer lo que vaig acordar, ab molt sentiment; que s'lo que haguera fet el Sr. Mitjans si hagués ocupat el meu lloch, y per lo que m'hauria censurat si hagués obrat d'altra manera.

Acabant visiblement emocionat dient que s'fa càrrech de l'indignació momentánea del senyor Llauredó aclaparat pel sentiment, perquè ell també es pare, mes no comprén que hi hagi àni mes tan boxes que s'aprofitu d'una desgracia de familia per calumniar grollerament.

Seguidament s'acaba la sessió.

Acabada la sessió, va ocorre un incident entre 'l Sr. Parera y En Mitjans, provocat per les insopportables intemperancies d'aquest últim, que encare no s'ha donat compte de que l'humanitat està dividida en dues menes de persones: les que tenen dignitat y conciencia, y les que son esclaus conscients de la baixesa y la miseria.

Aquest incident fou durament censurat per tots els regidors y els qu'el presenciaren, estant unànims en que les sistemàtiques provocacions den Mitjans poden portar qualsevol dia un seriós disgust.

Casa en venda

Carrer de Parelladas, 10

Situada en el millor punt de la població y composta de baixos, dos pisos y terrat.

Per informes: Sant Pau, núm. 10: JOAN SIRÉ

